

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

פסחים דף סו.

מהיכן ילפינן גבי פסח וגבי תמיד שדוחים את השבת ואת הטומאה¹? [תוד"ה מה].

תמיד	פסח		
מדכתיב "עולת שבת" וגוי ²	ילפינן בגז"ש מתמיד "מועדו" "מועדו"	לענין שבת	למבואר בסוגיין
ילפינן בגז"ש מפסח "מועדו" "מועדו"	לר' יוחנן: מדכתיב "איש איש" וגוי ³ לריש לקיש: מדכתיב "וישלחו" וגוי ⁴	לענין טומאה	
מדכתיב ביה "מועדו"	מדכתיב ביה "מועדו"	לתנאים שהביאו תוס' ⁵	

פסחים דף סו:

ממי למדנו שכל המתיהר או כועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת, ואם נביא נבואתו מסתלקת?

ואם נביא נבואתו מסתלקת	אם חכם הוא חכמתו מסתלקת		
מדבורה - שנשתתקה באמצע שירתה	מהלל - ששכח כיצד יביאו הסכין	כל המתיהר	
מאלישע - שהוצרך למנגן כדי להתנבא	ממושה - ששכח פרשת טהרת הכלים	כל הכועס	

¹ כלומר טומאת ציבור, גבי פסח כגון שהיו רוב ציבור טמאים, או רוב כהנים או רוב כלי שרת. וה"ה גבי תמיד, אלא שלא שייך בו טומאת רוב ציבור, דאין הציבור עוסקים בתמיד.

² פי', גבי תמיד נאמר (במדבר כה: י) "עולת שבת בשבת על עולת התמיד ונסכה", ומלשון זו של הפסוק שאמר "עולת שבת בשבתו" - שהוא קרבן מוסף, שלומדים ממנו שיקריבו אותו על ואחר עולת התמיד, אני שומע שעולת התמיד עולה בשבת.

³ פי', גבי הציווי של פסח שני כתוב (במדבר ט: י-יא) "איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה ועשה פסח לה". בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו", הרי שהציווי על פסח שני נאמר דוקא ליחיד "איש" אבל גבי ציבור לא נאמר ציווי זה, ועל כרחך משום שהם עושים אותו בפסח ראשון בטומאה. אלא שהקשה על זה ר"ל, דנאמר שליחיד ניתנה האפשרות לעשות בפסח שני, אולם בציבור שנטמאו אה"נ דאין עושים אותו לא בפסח ראשון ולא בפסח שני - ואין להם תקנה. אכן אביי (לקמן דף סז.) יישב את הלימוד של ר' יוחנן.

⁴ פי', בפרשת שילוח טמאים מן המחנה נאמר (במדבר ה: ב) וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש", ויש לנו לדייק, שיזכיר הכתוב טמאי מתים - שהוא טומאה קלה - משתלחים, זבין ומצורעין החמורים - שטומאה יוצאה עליהם מגופם - לא כ"ש שיש לשלחם, ועל כרחך מדהזכירם הכתוב, בא לדייק דיש זמנים שמשתלחים מהמחנה זבין ומצורעין ולא משתלחים טמאי מתים, וזה בזמן פסח הבא בטומאה שטמאי מתים - ברוב ציבור, עושים אותו בטומאה.

⁵ ס"ל לדרוש ממשמעות תיבת "מועדו" האמורה גבי פסח וגבי תמיד, שיבוא בכל ענין בין אם הוא בשבת ובין אם הוא בטומאה. וכתבו תוס', דזה מחלוקת תנאים בדרך הלימוד, דתנאי דסוגיין לא משמע להו למילף ממשמעות תיבת "מועדו" דחיית שבת וטומאה, ולתנאים דלקמן (דף עז.) כן משמע.